

hverv, som uden alt for kunstige Midler kunne trives i vort Land.

Jeg havde Lejlighed til at være til Stede paa Aarhusudstillingen i Sommer, og uden at have tilstrækkeligt Kendskab til at bedømme Tingene i deres Helhed havde jeg det bestemte Indtryk, at man i Industrien her i Danmark arbejder paa fortrinlig Maade, og at de Produkter, der der vare fremstillede, i Virkeligheden vidnede om et alvorligt Arbejde, saa at den danske Industri paa mange Omraader er i Stand til at konkurrere med Udlandet. Men jeg mener ogsaa, at man maa have Lov til, uden at det skal betragtes som uberettiget Ros for de danske Landmænd, at fremhæve ved en Lejlighed som denne det Arbejde, som bliver gjort ude i det danske Landbrug. Jeg husker, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) — jeg tror, det var sidste Aar under Finanslovens anden Behandling — kritiserede meget skarpt og stærkt de mange Ukrudtsplanter, man saa rundt omkring paa vore Jorder her i Danmark. Jeg tror ikke, han gjorde det i nogen ond Hensigt, men fordi han vel paa sine Rejser havde set, at her var noget at gøre. Og vi kunne naturligvis være fuldstændig enige med ham deri. Jeg er overbevist om, at alle praktiske Landmænd i Virkeligheden ere fuldt klare over, at der i den Henseende kan naas et betydeligt Stykke videre, end vi ere, at der kan aftvinges Jorden endnu større Værdier, end der er Tale om i dette Øjeblik, men paa den anden Side bør vi vel vogte os for at være for kritiske. Hvis man har et tilstrækkelig grundigt Kendskab til, hvorledes det er gaaet i Landbruget i de sidste 10—15 Aar, vil man være vis paa, at det ærede Medlem, naar der er gaaet en lignende Periode, ikke vil faa ret mange Udkrudtsplanter at se, naar han rejser paa Turné i Landet.

Der er saa mange Ting, der vidne om det store Arbejde, som — det tror jeg ingen vil benægte — er udrettet indenfor Landbruget i de sidste Menneskealder f. Eks. Hedernes Opdyrkning, Mosekulturen, de mange Plantager, som have rejst sig, hvor der før var den brune, gølge Hede. Jeg har haft Lejlighed til forskellige Gange ved Rejser omkring i Landet at beundre det Arbejde, som er gjort paa forskellige Steder, hvor man nu ser Oaser i den gølge Hedeørken. Jeg har tidt tænkt ved at se en ældre Mand og Kvinde, som have taget fat i deres Ungdom og anvendt et helt Livs Arbejde paa at kultivere en saadan

Plet, at saadanne Mennesker fortjene den største Agtelse og Beundring og kunne med Hensyn til udvist Mod og Udholdenhed fuldt ud sættes i Række med dem, der i videnskabeligt Øjemed forsøge i de nordlige Polaregne at opdage Land, som hidtil har været ukendt for Civilisationen. Den Slags Folk fortjener i højeste Grad Ros, fordi de gøre vort Land større og skønnere og i det hele mere værdifuldt. Rom blev ikke bygget paa een Dag, og der er naturligvis ogsaa med Hensyn til Udviklingen i Landbruget mange Ting at gøre endnu, men jeg peger paa dette, fordi det forekommer mig, at ikke mindst Politikere, som komme ud for at holde Møder, i alt for høj Grad dvæle, ikke alene ved vort Lands Lidenhed, men ogsaa ved dets Fattigdom og de mange elendige Forhold, som de mene findes indenfor vort Lands Grænser.

Ganske vist er ikke alt herhjemme, som det skal være, men alligevel overdri- ves der i mange Tilfælde i overordentlig høj Grad. Det forekommer mig, at vi ogsaa have Pligt til at begejstre Ungdommen til at tage fat, hvor deres Fædre og Mødre slap, og naar vi stadig tale om det onde uden at fremhæve det gode ved Forholdene i vort Land, maa det hos Ungdommen vække Tanker om, at det er ikke et Land at leve i, at de maa ty udenfor Landets Grænser for at sikre sig en Eksistens, de ikke kunne faa herhjemme. Forholdene have netop udviklet sig saaledes her i Landet, at den unge Mand og Kvinde, som i tilstrækkelig Grad have Energi og Villie- styrke, ere i Stand til at leve et selvstændigt Liv ved et fornøjeligt Arbejde. Det har gennem Tiderne vist sig, at man ogsaa fra Lovgivningsmagts Side har haft Opmærksomheden stærkt henvendt paa de Ting, der bidrage til at opmuntre og begejstre til i det hele at tage fat. Derom vidner en stor Del af de Bevillinger, vi have paa de aarlige Finanslove. Vi have nu en efter anden været med til at kriti- sere en hel Del af disse Bevillinger, og temmelig sikkert kan en stor Del af dem undværes, de have gjort Gavn og kunne igen forsvinde, som de kom frem for en Del Aar tilbage, men vi maa naturligvis huske paa, at vi nødig maa gaa hen og nedbryde, hvad der nu er opbygget igen- nem en Række af Aar.

Der er nogle enkelte Ting, jeg vil sige et Par Ord om. Af Bevillinger, som ere opførte paa Finansloven, og som nærmere berøre det, jeg her har omtalt, vil jeg nævne Bevillingen til Transport af Mergel